

Nieuwsbrief april 2018

Nieuws uit Nederland

Pensioenproblematiek Nederland - België

Pensioenuitkeringen van NederBelgen, ofwel hét onderwerp dat de afgelopen weken het meeste in de belastingstelling heeft gestaan. In de laatste nieuwsbrief heb ik aangegeven dat beide landen overeenstemming hadden bereikt over een akkoord, dat op 5 maart ondertekend zou worden. Dit laatste is inderdaad gebeurd. Gelijktijdig heeft de staatssecretaris Kamervragen over dit onderwerp beantwoord. Helaas is hiermee echter nog niet alle onduidelijkheid en onzekerheid verdwenen. Ofwel, tijd voor een nieuwe update.

De onduidelijkheid is opgelaaid door een arrest van het Hof van Beroep van Antwerpen van 17 oktober 2017. Dit komt er (kort gezegd) op neer dat (aanvullende) Nederlandse pensioen die t/m 2003 zijn opgebouwd, niet langer progressief belast kunnen worden bij inwoners van België. In vervolg hierop trok de Nederlandse belastingdienst de vrijstelling loonheffing in voor een grote groep NederBelgen.

Wat staat er nu in de overeenkomst van 5 maart? Allereerst wordt verwezen naar de regels van artikel 18 van het verdrag: in beginsel mag België als woonland belasting heffen. Hierop geldt een uitzondering (lid 2): indien voldaan is aan de drie bekende voorwaarden (uitkering meer dan € 25.000, de opbouw is in Nederland gefacilieerd geweest én de heffing in België is veel lager dan in Nederland), dan mag ook Nederland heffen. De afspraken komen er nu op neer dat de uitzondering van lid 2 anders uitgelegd wordt: niet langer is relevant of België mag heffen, maar of België feitelijk heft. Indien België voldoende heft (ofwel tegen het reguliere, progressieve tarief), dan is er in Nederland een vrijstelling van toepassing. Zo niet, als België beperkt dan wel helemaal niet heft (en voldaan is aan de andere voorwaarden), dan mag Nederland heffen. Of Nederland wel of niet heft, wordt gebaseerd op informatie die vanuit België wordt aangeleverd. Die informatie gaat over de wijze van heffen in België (progressief, beperkt dan wel helemaal niet) en of een belastingplichtige in België aan het procederen is om zijn heffing te verlagen.

Een belastingplichtige mag zelf informatie aanleveren over de wijze van belastingheffing in België, maar dat is eigenlijk niet nodig. Want beide landen hebben ook afspraken gemaakt over informatie-uitwisseling. Dit gaat in een aantal stappen. Zoals eerder geschreven, heeft Nederland de vrijstelling voor inhouding van loonheffing per 1 januari 2018 ingetrokken. Dit gaat de Nederlandse belastingdienst opnieuw beoordelen, op basis van informatie die de Belgische belastingdienst gaat aanleveren vóór 1 juli a.s. over de heffing die in 2016 heeft plaatsgevonden. Heffing over 2016 zegt op zichzelf niets over heffing in 2018, dus dit is een voorlopige beoordeling. Indien hieruit blijkt dat over 2016 voldoende is betaald in België, dan wordt de vrijstelling inhouding loonheffing alsnog van toepassing met terugwerkende kracht tot 1 januari 2018. Indien later blijkt dat over 2018 alsnog te weinig is betaald dan wel een procedure is gestart, moet alsnog belasting betaald worden in Nederland. Dezelfde procedure wordt gevolgd over de jaren 2017 en volgende, waarbij België de informatie over de heffing binnen anderhalf jaar na afloop van het inkomstenjaar gaat doorgeven.

De door België door te geven informatie bestaat uit een lijst van inwoners met een uit Nederland afkomstig aanvullend pensioen hoger dan bruto € 25.000, met daarbij aangeven of dit pensioen al dan niet volledig is belast in België. Tevens zal België elk inkomstenjaar een overzicht geven van inwoners van België die naar de Rechtbank zijn gestapt om hun aanvullend pensioen lager te laten belasten in België. Ten slotte zal België Nederland spontaan informeren over gevallen waarin een eerder gerapporteerde heffing geheel of gedeeltelijk ongedaan wordt gemaakt.

Waarover bestaat dan nu nog onduidelijkheid?

- Ten eerste over het woordje ‘ook’ (hierboven onderstreept). Als Nederland ‘ook’ mag heffen, lijkt dit te betekenen dat België ook nog steeds mag heffen. Betekent dit dan dat Nederland de Belgische heffing moet verrekenen? Hierover bestaan in de praktijk diverse, verschillende opvattingen.

- Als Nederland mag heffen, moet België voorkoming van dubbele belasting verlenen via een vrijstelling met progressievoorbehoud. Dit laatste is een normale methode, echter alleen in een situatie van heffing tegen een progressief tarief. En daar is in België hier juist geen sprake van.
- De Belgische aangifte personenbelasting kent geen code voor het op bovenstaande wijze aangeven van een uit Nederland afkomstige pensioenuitkering.
- De tekst van de overeenkomst maakt geen onderscheid tussen de wijze hoe pensioenuitkeringen t/m 2003 belast werden respectievelijk vanaf 2004, conform een eerdere circulaire van de Belgische belastingdienst uit 2004. Het Hof van Beroep van Antwerpen maakt dit onderscheid in haar arrest van 17 oktober 2017 echter uitdrukkelijk wel.
- Voor grensarbeiders is van belang dat zij vóór 1 januari 2003 (de inwerkingtreding van het huidige verdrag) hun pensioen niet fiscaal gefacilieerd in Nederland hebben opgebouwd). Ofwel hiermee is niet voldaan aan één van de voorwaarden van lid 2 van artikel 18 van het verdrag (zie hiervoor). Hoe wordt rekening gehouden met opgebouwd pensioen vóór respectievelijk vanaf 1 januari 2003?
- De overeenkomst laat de mogelijkheid open dat inwoners van België, minstens voor wat de opbouw tot 2004 betreft, hun pensioenuitkeringen als roerend inkomen willen laten belasten (de theorie van de individueel en definitief verworven rechten), al dan niet na het voeren van een juridische procedure. Wel zal dit heffing in Nederland tot gevolg hebben. Dit laat de vraag open of de heffing in Nederland hoger dan wel lager zijn dan progressieve heffing in België (waarschijnlijk in de meeste gevallen lager).
- Vanaf welk moment gaat de Nederlandse belastingdienst weer binnen de reguliere behandeltermijn vrijstellingsverzoeken inhouding loonheffing afwerken?

Bron: Brief overeenkomst tussen Belgische en Nederlandse autoriteiten d.d. 5 maart 2018.

Afkoop pensioen in eigen beheer toch niet belast in België?

Eerder heb ik beschreven dat FOD Financiën eind december van vorig jaar haar standpunt bekend had gemaakt over de gevolgen in België over de afkoop van pensioen in eigen beheer (PEB) door een directeur groot-aandeelhouder (Dga).

Kort gezegd komt dit standpunt er op neer dat België belasting heft over de afkoopkorting. Door een recent arrest van het Belgische Hof van Cassatie van 25 januari 2018 wordt dit standpunt echter nu al weer in twijfel getrokken.

Het Hof oordeelt hierin dat artikel 23 van het Nederlands-Belgische belastingverdrag niet het recht toekent aan België om inkomsten te belasten, die in Nederland niet effectief zijn belast. Het arrest gaat over de belastingheffing van artiesten en beroepsbeoefenaren. Het is nu echter de vraag of dit arrest ook van toepassing verklaard kan worden bij de afkoop van het PEB. De Belgische administratie heeft vooraansnog aangegeven dat dit arrest haar standpunt niet verandert.

Bron: Hof van Cassatie 25 januari 2018.

Staatssecretaris trekt beroep in cassatie in

Meerdere keren heb ik in deze nieuwsbrief aandacht besteed aan de casus van een man die in Spanje woont, inkomen ontvangt uit Nederland en Zwitserland en hypotheekrente i.v.m. zijn Spaanse woning in Nederland in aftrek wil brengen. De zaak is bij het Europese Hof van Justitie geweest en na doorverwijzing door de Hoge Raad heeft Hof Den Haag op 5 december 2017 een eendoordeel gegeven. Omdat aftrek van hypotheekrente in Zwitserland mogelijk is, moet hierbij ook rekening worden gehouden bij de berekening van de Nederlandse aftrek en is daarom 60% van de hypotheekrente aftrekbaar in Nederland.

De staatssecretaris was in eerste instantie pro forma in beroep gegaan, maar heeft dat nu ingetrokken. Volgens de staatssecretaris heeft het Hof heeft bij de berekening van de door belanghebbende verschuldigde inkomstenbelasting geen progressievoorbehoud toegepast vanwege het ontbreken van een wettelijke basis daarvoor. Volgens de staatssecretaris is dit standpunt eerder bij de Hoge Raad en het Europese Hof van Justitie ook uitdrukkelijk niet naar voren gebracht. Daarom ziet hij er vanaf om wat betreft de toepassing van een progressievoorbehoud beroep in cassatie in te stellen. Ten slotte merkt hij op dat de Wet IB 2001 zal worden gewijzigd om deze in overeenstemming te brengen met het EU-recht en dat vooruitlopend hierop op korte termijn een beleidsbesluit zal verschijnen.

Bron: Staatssecretaris van Financiën 7 maart 2018.

Geen kwalificerende buitenlandse belastingplicht zonder inkomensverklaring

Sinds 2015 kennen we de regeling van de kwalificerende buitenlandse belastingplicht. De belangrijkste twee voorwaarden van deze regeling zijn dat tenminste 90% van het inkomen belast wordt in Nederland en dat een door het woonland ondertekende inkomensverklaring wordt overlegd. Rechtbank Zeeland-West-Brabant heeft recent geoordeeld dat deze laatste voorwaarde wel degelijk van belang is.

De casus gaat om een inwoner van België die loon, pensioen en een lijfrente ontvangt. Hij stelt dat dit inkomen volledig in Nederland is belast, en dat hij recht heeft op aftrek van een lijfrentepremie van € 1.135. Volgens de inspecteur komt de man echter niet in aanmerking voor de regeling van de kwalificerende buitenlands belastingplichtig. De Rechtbank is het met de inspecteur eens. De man heeft namelijk geen inkomensverklaring overlegt. Daarnaast houdt de man geen rekening met de lijfrente-uitkering. Omdat deze belast is in België, is slechts 89,55% van zijn inkomen onderworpen aan de Nederlandse inkomstenbelasting

Bron: Rechtbank Zeeland-West-Brabant, 13 februari 2018.

Emigrant kan een lijfrente aankopen Nederlandse verzekeraar

Samen met DNB, het ministerie van Financiën en de Belastingdienst heeft het Verbond een oplossing gevonden voor de problemen die klanten met een lijfrente ondervinden als ze naar het buitenland vertrekken.

De problemen doen zich voor bij het omzetten van een lijfrente of pensioenkapitaal in een periodieke uitkering. Geëmigreerde Nederlanders kunnen in veel gevallen geen direct ingaande lijfrente- of pensioenuitkering ontvangen, omdat ze geen nieuw contract kunnen sluiten met de verzekeraar die de uitkering moest verrichten. Met als gevolg dat de lijfrente- of pensioenuitkering volgens de belastingwet als een afkoop wordt behandeld en er dus belasting verschuldigd was. Dat alles kan ertoe leiden dat de geëmigreerde Nederlanders in één keer met de fiscus moeten afrekenen in plaats van over een reeks van jaren zoals dat normaal gesproken het geval is.

De belemmeringen zijn grotendeels weggenomen, nu zowel de opbouw- als de uitkeringsfase bij een verzekeraar onder bepaalde voorwaarden worden beschouwd als één contract. Dat betekent namelijk dat geëmigreerde Nederlanders in de meeste gevallen wel periodiek een lijfrente- of pensioenuitkering kunnen ontvangen. De oplossing geldt ook voor de pensioenen die zijn opgebouwd bij een Premie Pensioen Instelling. Klanten die uitsluitel willen, kunnen daarover contact opnemen met hun eigen verzekeraar. De oplossing geldt alleen voor klanten die op het moment van omzetting nog in het buitenland wonen.

Bron: Verbond van Verzekeraars 23 februari 2018.

Wob-verzoek inzake leningen tussen Dga's en hun B.V.'s

De staatssecretaris heeft antwoord gegeven op een verzoek o.b.v. de Wet openbaarheid bestuur (WOB) om documenten openbaar te maken die betrekking hebben op leningen tussen directeuren-groootaandeelhouders en hun B.V.'s.

Het betreft onder meer het hoofdstuk Vordering van de B.V. op de aandeelhouder uit het leerboek "De Dga en zijn BV" (versie december 2016) van de Belastingdienst, waarin wordt opgemerkt dat de fiscus er op zal moeten letten dat het aan de Dga uitgeleende bedrag wordt terugbetaald en dat niet slechts in schijn sprake is van een lening. Als het als lening gepresenteerde bedrag het vermogen van de B.V. definitief heeft verlaten omdat de terugbetalingsverplichting alleen op papier bestaat, is er in wezen sprake van een winstuitdeling. In dit hoofdstuk komt met name jurisprudentie over leningen tussen Dga en B.V. aan de orde.

Ook is een notitie 'vraag en antwoord lenen van de B.V.' van 8 juni 2017 openbaar gemaakt. Daarin wordt opgemerkt dat het noodzakelijk is om bij (oplopende) leningen afspraken met Dga's te maken over het beheersbaar houden en afbouwen van leningsposities. In enkele gevallen van onzakelijke voorwaarden bij een lening aan de Dga kan dit ook betekenen dat er moet worden gecorrigeerd. Ook is een voorbeeld van een vaststellingsovereenkomst (VSO) openbaar gemaakt waarin afspraken worden gemaakt over de afwikkeling van de debetstand. Onderdeel van een dergelijke afspraak kan zijn dat er sprake is van een uitdeling van winst indien en voor zover de overeengekomen aflossing niet plaatsvindt.

Bron: Ministerie van Financiën 14 maart 2018.

Onzakelijke lening bij stamrecht-B.V. leidt tot belaste afkoop

Een voorbeeld van hetzelfde onderwerp komt aan de orde in een recente procedure voor Rechtbank Noord-Holland. In dit geval draait het om een man die van zijn werkgever een ontslagvergoeding heeft ontvangen van € 130.000. Dat geld stort hij in een stamrecht-B.V., waarvan hij zelf de Dga wordt. Eind september 2011 is er een stamrechtovereenkomst opgesteld, met daarin de afspraak dat het geld vanaf 2024 in delen wordt uitbetaald. Even later echter leent de Dga al € 130.000 van de stamrecht-B.V. Daarvoor stelt hij een leningsovereenkomst op, met afspraken over de rente en de termijnen. Ook wordt hierin een positieve/negatieve hypotheekverklaring opgenomen voor zijn privé woning. Op de woning, met een WOZ-waarde van € 372.000, rust een hypotheek van € 405.000.

De inspecteur is echter van mening dat geen sprake is van een lening, maar van afkoop van het stamrecht. De stamrechtovereenkomst is eind september 2011 gesloten, maar begin oktober heeft de Dga al het geld al geleend. In feite heeft de Dga dus per direct over het geld kunnen beschikken, vindt de inspecteur. Daarmee is het stamrecht afgekocht en wordt het per direct aangemerkt als loon uit vroegere dienstbetrekking. Daarover had de Dga volgens de inspecteur loonheffing moeten (laten) inhouden. Nu dat niet is gebeurd, wordt een naheffingsaanslag opgelegd.

De rechter geeft aan dat een lening alleen zakelijk is, als een onafhankelijke derde het geld voor dezelfde voorwaarden geleend zou hebben. In de regel moet er een aflossingsschema zijn, er moeten afspraken zijn over de rente en er moeten voldoende zekerheden zijn. Volgens de rechtbank geeft het huis als onderpand te weinig zekerheid. De hypotheek op het huis was namelijk veel hoger dan de waarde van het huis. De Dga heeft ook niet aannemelijk gemaakt dat hij privé nog genoeg geld heeft om borg te staan voor de lening. Vanwege de korte tijd tussen de storting in de stamrecht-B.V. en de lening is de rechtbank het met de inspecteur eens dat er sprake is van afkoop. De naheffingsaanslag blijft daardoor in stand.
Bron: Rechtbank Noord-Holland 13 februari 2018.

In België wonende Dga van Nederlandse B.V. is belastingplichtig in Nederland

Een man woont in België. Hij houdt de aandelen in een Nederlandse B.V. Sinds eind 2007 is hij, via deze B.V., werkzaam als manager voor een Belgische NV.

Omdat de man salaris ontvangt van de B.V., reikt de inspecteur IB-aangiftebiljetten voor de jaren 2008 en 2009 aan hem uit. Deze dient de aangiften echter niet in. De inspecteur legt vervolgens ambtshalve aanslagen op. Ook in de bezwaarfase geeft de man geen antwoord op vragen.

Rechtbank Zeeland-West-Brabant oordeelt dat de inspecteur belasting mag heffen over het inkomen dat de man geniet. De Rechtbank overweegt daarbij dat de man directeur is van de B.V., en hij salaris ontvangt van deze B.V. Verder wijst de Rechtbank er op dat, ook al wordt de dienstbetrekking deels buiten Nederland uitgevoerd, de dienstbetrekking voor de B.V. wordt geacht geheel in Nederland te zijn vervuld. Ook is volgens de Rechtbank belastingheffing op grond van het belastingverdrag tussen Nederland en België toegestaan. Hof 's-Hertogenbosch oordeelt dat de man niet de vereiste aangifte heeft gedaan, zodat de bewijslast moet worden omgekeerd en bezwaard. De man heeft volgens het Hof niet aannemelijk gemaakt dat hij zijn werkzaamheden geheel of nagenoeg geheel buiten Nederland, in België, heeft verricht. Verder acht het Hof het ook niet aannemelijk dat de man in Nederland uitsluitend bestuurderswerkzaamheden heeft verricht, waarvoor hij geen beloning genoot. Het Hof laat de aanslagen in stand.

Bron: Hof 's-Hertogenbosch 1 februari 2018.

Ziektewetuitkering inwoner van Spanje in Nederland belast

Een man woont tot maart 2012 in Nederland, daarna in Spanje. In zijn aangifte IB 2012 geeft hij een ziekteuitkering aan. Hij verzoekt de inspecteur dit bedrag niet in de heffing te betrekken en vraagt om voorkoming van dubbele belasting. Ook verzoekt hij om vrijstelling van de premies volksverzekeringen over de uitkering. De inspecteur belast de uitkering, het bezwaar en beroep van de man wordt afgewezen.

In hoger beroep oordeelt Hof Den Haag dat de Rechtbank terecht heeft beslist dat de uitkering kwalificeert als loon verkregen in verband met een dienstbetrekking. De uitkering hangt ten nauwste samen met de door de man in Nederland in dienstbetrekking verrichte werkzaamheden. Het heffingsrecht over de uitkering komt volgens het Hof op basis van het belastingverdrag tussen Nederland en Spanje aan Nederland toe. Daarnaast geeft het Hof aan dat o.b.v. de nationale wetgeving in samenhang met de Europese Sociale zekerheidsverordening premies volksverzekeringen verschuldigd in Nederland.

Bron: Hof Den Haag 23 januari 2018.

Fiscale eenheid omzetbelasting kan onder boetes uitkomen

Door een leemte in de wet kan de Belastingdienst geen boetes aan een fiscale eenheid omzetbelasting opleggen. Indien een natuurlijke persoon of een rechtspersoon een overtreding begaat, kan de Belastingdienst aan deze persoon een boete opleggen. Een voorbeeld van een overtreding is het niet (tijdig) doen van een aangifte omzetbelasting of het niet (tijdig) betalen van de verschuldigde omzetbelasting.

Om een fiscale eenheid omzetbelasting te kunnen beboeten, moet men de fiscale eenheid dus kwalificeren als een natuurlijke persoon of als een rechtspersoon. Een natuurlijke persoon is een fiscale eenheid sowieso niet. Bovendien heeft de Hoge Raad recent beslist dat een fiscale eenheid omzetbelasting ook niet kan worden aangemerkt als een rechtspersoon. Daarmee lijkt er geen wettelijke mogelijkheid voor de Belastingdienst te zijn om aan de fiscale eenheid een verzuim- of vergrijpboete op te leggen.

Bron: Rechtbank Amsterdam 24 mei 2017 en Hoge Raad 17 maart 2017.

Overleg met België over hooglerarenbepaling belastingverdrag

Er is een nieuw signaal gekomen dat Nederland en België een eind op weg zijn met de onderhandelingen over een nieuw belastingverdrag. Ditmaal heeft het te maken met de hooglerarenbepaling, die Nederland voorheen standaard in een verdrag wilde laten opnemen. Het is inmiddels Nederlands verdragsbeleid om niet meer te streven naar de opname van een dergelijke bepaling. In verdragsonderhandelingen met België over het nieuwe belastingverdrag is deze bepaling daarom aan de orde gesteld. Dit heeft de staatssecretaris geantwoord op Kamervragen.

Volgens de staatssecretaris is het doel van de hooglerarenbepaling het verminderen van administratieve lasten, maar wordt dit vaak niet gehaald. Deze verdragsbepaling bepaalt dat een (hoog)leraar die in een van beide landen woont en in het andere land werkt, de eerste twee jaar in de woonstaat belasting blijft betalen. Ook andere beroepen kunnen met een dergelijke discoördinatie tussen de belasting- en premieheffing te maken krijgen. Genoemd worden onder andere telewerkers, zelfstandigen en werknemers in het internationaal beroepsgoederenverkeer.

Bron: Ministerie van Financiën 17 april 2018.

Verplichte informatie-uitwisseling door belastingadviseurs vanaf 2020

Belastingadviseurs en andere tussenpersonen die over belasting adviseren, moeten vanaf 2020 informatie over bepaalde adviezen uitwisselen met de belastingdienst. De verplichte informatie-uitwisseling geldt voor grensoverschrijdende transacties die voldoen aan bepaalde kenmerken. Deze kenmerken zouden moeten wijzen op bepaalde ongewenste fiscale planning. Deze op een Europese verordening gebaseerde regeling dienen EU-lidstaten vóór 31 december 2019 in hun nationale wetgeving geïmplementeerd te hebben.

Bron: Ecofinraad 13 maart 2018.

Grove schuld inzake verzekeringsplicht 25%-aandeelhouder

Van een belastingadvieskantoor mag volgens Rechtbank Noord-Holland wel enige kennis inzake de verzekeringsplicht van haar bestuurders-aandeelhouders worden verondersteld. Als willens en wetens ten onrechte geen premies werknemersverzekeringen worden afgedragen, dan is een vergrijpboete op zijn plaats.

De casus is als volgt. De aandelen in een fiscaal advieskantoor zijn tot begin 2009 in handen van een echtpaar. Beide houden 50% van de aandelen. Begin 2009 treedt een nieuwe firmant toe aan wie het echtpaar in totaal 25% van de aandelen heeft overgedragen. In juni 2012 heeft de vrouw haar aandelen aan haar echtgenoot overgedragen, waardoor deze vanaf dat moment 75% van de aandelen bezit. De man en de nieuwe firmant voeren vanaf februari 2009 samen de directie van het kantoor. Beiden staan ook op de loonlijst. Begin 2014 bevestigen de twee firmanten schriftelijk dat begin 2009 mondeling is afgesproken dat de nieuwe firmant het recht had om 25% van de aandelen over te nemen en dat hij op grond van zijn aandelenbezit en het recht op aankoop niet zonder meer ontslagen kan worden, evenveel stemrecht heeft als het echtpaar samen en een winstrecht heeft dat gelijk is aan het gezamenlijke winstrecht van het echtpaar. De vraag is of de opgelegde naheffingsaanslagen loonheffingen, boeten en heffingsrente vanwege niet aangegeven en afgedragen van premies werknemersverzekeringen voor de nieuwe firmant terecht zijn.

Eerder heeft Hof Amsterdam geoordeeld dat het beroep tegen de uitspraak van de belastingdienst terecht niet-ontvankelijk is verklaard. Voor de boetes wordt de zaak echter terugverwezen naar de Rechtbank.

Rechtbank Noord-Holland oordeelt dat het kantoor op de hoogte had moeten zijn van de jurisprudentie over de verzekeringsplicht voor de werknemersverzekeringen. Het is namelijk vaste rechtspraak van de Centrale Raad van Beroep dat een stemovereenkomst zoals de onderhavige mondelinge afspraak de formele verhoudingen niet kan wijzigen. De inspecteur maakt aannemelijk dat het kantoor de arbeidsverhouding met de nieuwe firmant destijds heeft beoordeeld en geen verzekeringsplicht heeft aangenomen. Aangezien het kantoor ook belastingaangiften verzorgt, mag fiscale kennis bij haar worden verondersteld aanwezig te zijn. Er is dus sprake van grove schuld. Het beroep is uitsluitend gegrond voor wat betreft de overschrijding van de redelijke termijn en de daaruit volgt 20% matiging van de boetes.

Bron: Rechtbank Noord-Holland 13 februari 2018.

Nieuws uit België

Beperking belastingvoordelen voor niet-inwoners

Indien een belastingplichtige tijdens het jaar verhuist naar dan wel vanuit België, is hij/zij slechts een gedeelte van het jaar fiscaal inwoner van België. Tot en met aanslagjaar 2017 (inkomstenjaar 2016) was het in deze situaties, waarbij in de aangifte de inkomsten slechts voor een gedeelte van het jaar opgenomen hoeven te worden, mogelijk aanspraak te maken op de volledige belastingvrije sommen, belastingverminderingen en -vrijstellingen. Vanaf aanslagjaar 2018 (inkomstenjaar 2017) worden deze fiscale voordelen echter beperkt. In een recente circulaire heeft de Belgische belastingdienst aangegeven dat bepaalde voordelen in zo'n situatie alleen nog maar pro rata toegekend zullen worden. Daarbij telt elke kalendermaand waarvan de 15^e dag tot het belastbare tijdperk behoort, voor een volledige maand mee.

Het gaat daarbij onder meer om de volgende voordelen:

- De basisbedragen van de belastingvrije som.
- De grensbedragen van het belastbaar inkomen.
- De verhoging van de belastingvrije som voor handicap, personen ten laste, etc.
- Het bedrag van het huwelijksquotiënt.
- De verschillende inkomensschijven en maximumbedragen voor de berekening van de forfaitaire beroepskosten.
- Het vrijgestelde maximumbedrag voor de vergoeding en terugbetaling van reiskosten met betrekking tot het woon-werkverkeer.

- De vrijgestelde schijf aan inkomsten uit gereguleerde spaardeposito's (maximumbedrag van € 1.880).

Bron: Circulaire 5 februari 2018.

Hervorming kinderbijslag in Vlaanderen

Het Vlaams Parlement heeft op 18 april het licht op groen gezet voor de hervorming van de kinderbijslag in Vlaanderen. Die hervorming gaat in op 1 januari 2019. Bij de zesde staatshervorming is de kinderbijslag overgeheveld van het federale niveau naar de deelstaten. Vlaanderen heeft daarop een eigen systeem uitgewerkt onder de naam Groeipakket.

Vanaf 2019 komt er een basisbedrag van 160 euro per kind. De bestaande rangorde- en leeftijdstoelagen verdwijnen. Er komt wel een systeem van sociale toelagen voor gezinnen met lagere inkomens en participatietoelagen om de deelname aan de kinderopvang en het onderwijs te stimuleren, die het basisbedrag kunnen aandikken. Ouders die na 1 januari 2019 hun eerste kind krijgen, kunnen kiezen wie hun kinderbijslag uitbetaalt. Ouders die nu al kinderbijslag ontvangen, blijven deze gewoon ontvangen via de uitbater die hun dossier overneemt. Het is met de hervorming ook de bedoeling om het bestaande landschap aan kinderbijslagfondsen te stroomlijnen en tegen 2019 te komen tot één publieke speler en vier private.

Bron: Het Laatste Nieuws 19 april 2018.

Hervorming erfbelasting Vlaanderen - vervolg

In de vorige nieuwsbrief heb ik gemeld dat de Vlaamse regering een akkoord heeft bereikt over een vergaande hervorming van de erfbelasting per 1 september 2018. Naast de toen gemelde wijzigingen springen de volgende aanpassingen ook nog in het oog:

- De verkrijging van het 'wettelijk voortgezet vruchtgebruik' door de langstlevende echtgenoot of de langstlevende wettelijke samenwonende partner wordt binnen het toepassingsgebied van de erfbelasting gebracht. Indien het wettelijk voortgezet vruchtgebruik betrekking heeft op de gezinswoning, geldt nog steeds de vrijstelling van erfbelasting voor de langstlevende.
- De terugval van vruchtgebruik (ook wel 'successief' vruchtgebruik genoemd) wordt niet langer belast met erfbelasting.

- De vermelding van een eerdere niet-geregistreerde schenking in een punctuele of een globale erfovereenkomst wordt geacht niet tot bewijs te strekken van die schenking. De vermelding van een eerdere niet-geregistreerde hand- of bankgift zal dus geen aanleiding geven tot de heffing van schenkbelasting.

Met name de eerstgenoemde wijziging is bijzonder. Deze rechtsfiguur die er op gericht is om de langstlevende echtgenoot zijn/haar levensstandaard te laten behouden, vindt al vele jaren plaats tussen gehuwden en is al die jaren onbelast geweest.

Bron: Ministerraad 2 maart 2018.

Belgische belastingheffing over inkomsten uit onroerende zaken in strijd met EU-recht

Het Europese Hof van Justitie heeft geoordeeld dat België bij de belastingheffing over inkomsten uit onroerende zaken in strijd met het EU-recht handelt. België hanteert namelijk ten aanzien van in België gelegen onroerende zaken een andere belastbare grondslag dan voor in het buitenland gelegen onroerende zaken.

Omdat België in het buitenland gelegen onroerende minder gunstig behandelt dan in België gelegen onroerende zaken, was de Europese Commissie een procedure begonnen tegen België. Het Hof van Justitie oordeelt dat België bij de belastingheffing over de inkomsten uit onroerende zaken zijn verplichtingen op grond van het EU-recht niet is nagekomen. België hanteert namelijk ten aanzien van in België gelegen onroerende zaken een andere belastbare grondslag (de kadastrale waarde) dan voor in het buitenland gelegen onroerende zaken (de reële huurwaarde). Het Hof van Justitie EU overweegt daarbij dat de kadastrale waarde van een in België gelegen onroerende zaak minder bedraagt dan de werkelijke huur van deze zaak of de reële huurwaarde ervan.

Bron: Europese Hof van Justitie 13 april 2018.

Hervorming registratiebelasting

Op dit moment geldt bij verkoop van een woning in Vlaanderen dat 10% registratiebelasting verschuldigd is, ook wel 'groot beschrijf' genoemd. Voor een woning waarvan het kadastraal inkomen kleiner of gelijk is aan € 745, geldt een tarief van 5% ('klein beschrijf'). Hiernaast kan onder voorwaarden een beroep gedaan worden op een aantal verminderingen. Zo geldt een korting van € 1.500 (of € 750 bij klein beschrijf) bij de aankoop van de enige eigen woning

(abattement). En wordt de aankoop hypothecair gefinancierd, dan geldt een bijkomend voordeel van € 1.000 (of € 2.000 bij klein beschrijf). En in sommige situaties geldt de meeneembaarheid van registratiebelasting, waarbij de belasting die betaald is op de oude woning deels in mindering gebracht kan worden op de belasting van de nieuwe woning (maximaal € 12.500).

In het voorstel voor de hervorming van de registratiebelasting is er vanaf 1 juni 2018 nog maar sprake van één tarief van 7%. Deze geldt voor het hoofdverblijf. Voor een andere woning blijft 10% gelden. Bij aankoop van een 'bescheiden' woning kan een korting gelden van maximaal € 5.600. Indien binnen vijf jaar na aankoop een ingrijpende energetische renovatie uitgevoerd wordt, waarbij de verwarming, luchtcirculatie, etc. worden vervangen, daalt de registratiebelasting van 7% naar 6%. In het voorstel wordt het abattement geschrapt, maar de meeneembaarheid wordt wel gehandhaafd.

